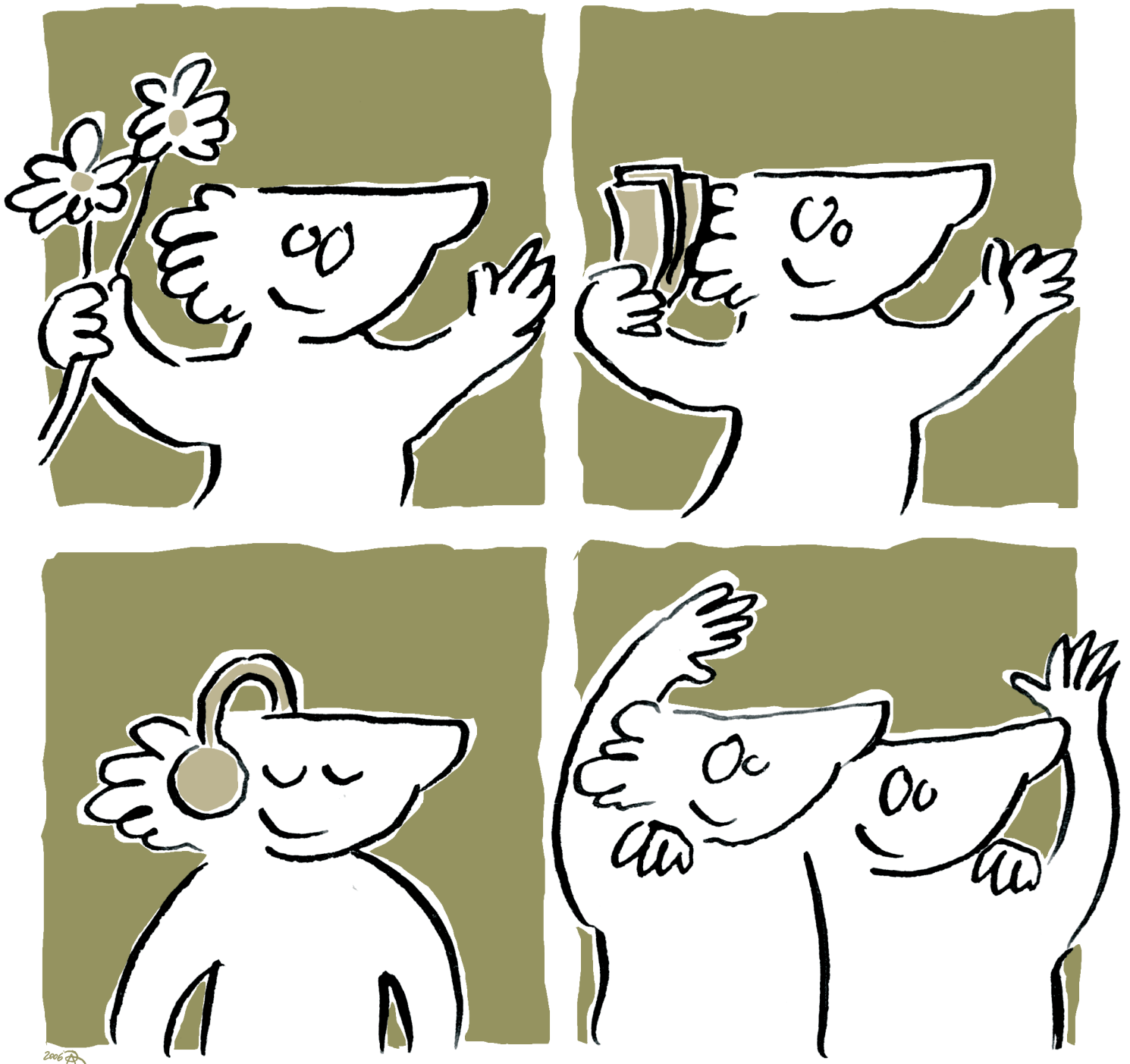

„Gazdag szegények – szegény gazdagok”

D1

SZEREPKÁRTYÁK

Képzeld el a kártyán szereplő személyt és azt, hogy milyen előnyei, hátrányai származhatnak társadalmi, anyagi helyzetéből!

Munkanélküli egyedülálló nő, saját lakás nélkül	Most érettségiző, szegény családból származó falusi lány
Egy világcég vezetőjének a fia, aki éppen egyetemi tanulmányaira készül	Roma segédmunkás általános iskolai végzettség nélkül
Nepáli lány, akit férjhez akarnak adni a család szegénysége miatt	Egy biztosítási társaság igazgatója
Egy sikeres fakitermelő kisvállalkozás tulajdonosa	Nyugdíjas portás
Afrikai teaszedő bérmunkás lány általános iskolai végzettség nélkül	Egy közkedvelt pizzéria tulajdonosának a lánya
Szudáni menekült munka, lakhatási lehetőség nélkül	Fiatal hajléktalan férfi

D2 HÓAKADÁLY

Hideg februári nap volt, kora délelőtt sűrűn havazni kezdett. Dél tájban már jeges szél hordta a havat, torlaszokat emelve mindenhol. Az Útinform mindenkit próbált lebeszélni arról, hogy útnak induljon.

A **multinacionális vállalat ügyvezető igazgatója** este 1/210-kor szabadult az üzleti vacsoráról, beült a Mercedesébe, sietett hazafelé. A főúton még tudott haladni, de amikor letért a bekötőútra, sejtette, hogy baj lesz. A dombok között kanyarogva az autó nyögött a hóban, de azért lassan haladt előre. Néhány kilométerrel odébb meglátott egy féklámpát, és tudta: vége, hóakadály. Kicsit tanakodott, előrement megsejlelni a viszonyokat. Két kocsi állt előtte, vezetőik járó motorral várták a szerencsés szabadulást a kétméteres hótorlasz fogságából. Az igazgató úr másként döntött: visszament autójához, felöltözött. Sapka, sál nem volt nála, felhúzta kesztyűjét, felhajtotta kabátja gallérját, és visszagyalogolt kb. 200 métert, hogy betérjen a bádoggal, ahol addig soha nem járt.

A **boltos** kora reggel indult árut beszerezni az ország túlsó felébe, arrafelé ismert egy nagykereskedőt, akinek az árai jóval alacsonyabbak voltak a környékbelieknél – még úgy is megérte, ha a benzinköltséget hozzáadja –, így havonta egyszer-kétszer elment oda beszerzőútra. Gondolta, visszafelé meglátogatja anyját is a szociális otthonban, nem kell nagy kerülőt tenni, úgyis karácsonykor járt nála utoljára. Úgy tervezte, hazafelé beugrik a nagyvárosban tanuló fiához, és elviszi neki, amit kért. Este érkezett a gyerek albérletébe, látta a hóhelyzetet a TV-ben, lepakolt, váltottak néhány szót, aztán indult. Feltűnően jól bírta a puttonyos autó az utat, megrakva áruval. Aztán egyszer csak ott találta magát a Mercedes mögött, még jó, hogy bele nem szaladt a kivilágítatlan autóba. Kiszállt, és irány a bádoggal.

A távolsági busz 1/29-kor indult a végállomásra, nem volt sok utasa. Az a néhány is leszállt a környékbeli településeken. Végül ketten maradtak.

A **tanárnő** szülői értekezletet tartott, futva elérte buszt. Igaz, kolléganője invitálta, aludjon nála, ne kockáztasson ebben az időben. Ő inkább hazaindult, gondolta, legalább reggel ő indítja a gyereket iskolába, ha már este úgysem találkoznak.

A buszon utazott még egy **hajléktalan férfi**. Már két napja készült volt barátjához, estig döntésre jutott: nem cipeli tovább a két nagy szatyrot. Még a hétvégén talált egy kukában könyveket, alaposan átvizsgálta, volt köztük értéktelen ponyva, de akadt benne néhány jobb darab, mint a spanyol kora középkori templomokat bemutató album. Néhány CD és kazetta egészítette ki gyűjteményét. Az igazi ráadás egy dupla bakelit Beatles-album volt. Gondolta, ennek fog örülni a régi haver, akinek olyan szerencséje lett, hogy társra és otthonra talált. Járt már náluk egyszer a nyáron. Most, remélte, még el is tölthet náluk néhány napot. A buszjegyre megvolt a pénze, de a sofőr rendes volt, nem kért pénzt. Ilyenkor este már nincs ellenőrzés.

A busz elvándorolt a hótorlaszig. A **buszvezető**, felmérve a helyzetet, javasolta két utasának a bádoggal, hiszen egyedül nem hagyhatta ott őket.

Most már öten ültek a bádoggal, a hatodik a **kocsmáros**. A vaskályha kellemes meleget árasztott a kis helyiségben.

Az igazgató a középső asztalnál foglalt helyet, miközben hangosan telefonált, néha ki-kémlelt az ablakon, hátha meglát egy hókotrót. Még az is eszébe jutott, talán jobb lett volna ki sem költözni a városból.

A boltos és a kocsmáros a pultnál beszélgetett, mindketten egyetértettek abban, hogy reggelig ide lesznek bezárva. Korábban biztos nem érkezik hómaró.

A tanárnő leült egy oldalsó asztalhoz, értesítette a családot, hogy ne várják. Gondolkodott, hozzákezdjen-e dolgozatot javítani, aztán gyorsan elhessegette az ötletet, inkább kért egy forró teát.

A hajléktalan behúzódott a sarokba, és kincseit szedegette elő a szatyrából.

Először a buszsofőr kérdezte meg, kaphatna-e valamit enni. Akadt pár darab száraz pogácsa, más semmi. A boltos ajánlotta fel, neki tele a kocsjaja étellel, összeüthetnek valamit. A tanárnő egy zacskó kekszet húzott elő a táskájából. A hajléktalan elővett egy fél kenyeret. Az igazgató egy igazi jó skót whiskyvel tudott kedveskedni a társaságnak. Amíg összeszedték az autókából, amit ígértek, a kocsmáros megfőzte a forralt bort. Összetoltak két asztalt, és a társaság vontatottan beszélgetni kezdett. A vacsora és következő kör forralt bor után lassan mindenki belefogott élete történetébe.

(Csepregi Eszter nyomán)

Feladat:

- *Válasszatok egy-egy szereplőt, találjatok ki neki életutat!*
- *Jelenítsétek meg főbb jellemvonásait!*
- *Írjátok le ruházatát! Használhattok kendőt, kalapot, sapkát és egyéb tárgyakat. Adjátok elő a történetet!*

